

у прийнятті рішень, що формує довіру з боку підлеглих. Важливу роль відіграє емпатія, яка дозволяє керівнику краще розуміти емоційний стан працівників. Соціальна відповідальність проявляється у врахуванні інтересів не лише компанії, але і її стейкхолдерів та захист довкілля.

Таким чином, поєднання професійних компетенцій, вольових рис з морально-психологічними якостями формує сильного менеджера, здатного не лише ефективно керувати, а й мотивувати команду та створювати сприятливий соціально-психологічний клімат у колективі.

Література

1. Бондаренко С.М. Нейроменеджмент організацій як інструмент підвищення якості життя людей у сучасному суспільстві. Управління якістю в освіті та промисловості: досвід, проблеми та перспективи : тези доповідей II Міжнародної науково-практичної конференції, 28-30 травня 2015 року. Львів: Видавництво Львівської політехніки, 2015. С. 124-125.
2. Герасименко О.О., Демченко А.С. Компетентності сучасних менеджерів: дефініція, дизайн моделі, інструментарій вдосконалення. Економіка та суспільство. 2024. Випуск 59. URL: <https://economyandsociety.in.ua/index.php/journal/article/view/3468>
3. Касич А.О., Бондаренко С.М. Рециклінг як сфера реалізації державного-приватного партнерства та інструмент забезпечення цілей сталого розвитку. Причорноморські економічні студії. 2022. № 76.
4. Hamel Gary, Prahalad C.K. (1996) Competing for the Future. Harvard Business Review Press. 384 p.

УДК 338.2

Бадерик В.А., здобувач освіти
Бондаренко С.М., науковий керівник, д.е.н., доц.
Київський національний університет технологій
та дизайну

УДОСКОНАЛЕННЯ СИСТЕМИ УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВОМ

У сучасному світі успішна діяльність підприємства залежить від ефективної системи управління, що забезпечує рух всіх процесів, ресурсів та персоналу. Дана тема дослідження є важливою та актуальною в будь який час, особливо у період війни. Сучасні підприємства конкурують між собою не товарами та послугами, а моделями та системами управління.

Система управління підприємством є предметом дослідження багатьох науковців і практиків. Основи класичного менеджменту були закладені такими науковцями, як Фредерік Тейлор (науковий менеджмент), Генрі

Файоль (концепція адміністративного управління), Макс Вебер (бюрократична модель управління) [4]. Їхні ідеї формують основу сучасного розуміння систем управління підприємством. Важливий внесок у розвиток цієї сфери зробив Пітер Друкер, який запропонував концепцію управління за цілями (Management by Objectives – MBO). Сучасні дослідники акцентують увагу на застосуванні інноваційних підходів в управлінні, таких як гнучкі методи (Agile, Scrum), управління на основі даних (Big Data, Business Intelligence), а також цифрової трансформації підприємств. Система управління підприємством складається із сукупності взаємопов'язаних підсистем – цільової, функціональної, забезпечуючої, які відображають мету, цілі, завдання, принципи, органи управління, функції, методи, інструменти, інформаційне, нормативно-правове, організаційне, науково-методичне забезпечення та ін.

До загальних принципів управління традиційно відносять цілеспрямованість, ієрархічність, раціональність, економічність та ін. Основними функціями управління є планування, організація, мотивація та контроль. Можна виділити основні методи управління підприємством: адміністративні, економічні, соціологічні та психологічні. Серед інструментів системи управління підприємством найбільш відомими є SWOT-аналіз, PESTLE-аналіз, аналіз п'яти сил М. Портера, VRIO-аналіз та ін. Сучасні дослідження в сфері управління підприємствами вказують, що найбільш важливими питаннями на сьогоднішній день є: вплив інформаційних технологій на ефективність управлінських процесів; автоматизація бізнес-процесів та її роль у підвищенні продуктивності праці; концепція сталого розвитку, корпоративної соціальної відповідальності та екологізації підприємств [1, 2].

Отже, система управління підприємством є сукупністю цільової забезпечуючої, функціональної підсистем, які знаходяться у взаємозв'язку та взаємозалежності. В сучасному управлінні підприємством переважають інноваційні підходи. Важливою є цифрова трансформація підприємств, автоматизація бізнес-процесів, концепція сталого розвитку та питання екологізації.

Література

1. Бондаренко С. М. Нейроменеджмент організацій як інструмент підвищення якості життя людей у сучасному суспільстві. Управління якістю в освіті та промисловості: досвід, проблеми та перспективи : тези доповідей II Міжнародної науково-практичної конференції, 28-30 травня 2015 року. Львів: Видавництво Львівської політехніки, 2015. С. 124-125.
2. Касич А.О., Бондаренко С.М. Рециклінг як сфера реалізації державного-приватного партнерства та інструмент забезпечення цілей сталого розвитку. Причорноморські економічні студії. 2022. № 76. URL: http://bses.in.ua/journals/2022/76_2022/27.pdf

3. Устенко А. О. Система управління підприємством. Вісник Прикарпатського університету. Серія: Економіка, 2014. Вип. 10. С. 96–103.

4. Max Weber (2019) *Economy and Society: A New Translation*. Harvard University Press. 520 p.

УДК 338.46

Білоус Л.А., здобувач освіти
Бондаренко С.М., науковий керівник, д.е.н., доц.
Київський національний університет технологій
та дизайну

ШЛЯХИ ПІДВИЩЕННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ЗАКЛАДУ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я

У сучасних умовах зростаючої конкуренції, реформування медичної галузі та стрімкого розвитку технологій забезпечення конкурентоспроможності закладів охорони здоров'я є ключовим чинником їх ефективної діяльності. Вона безпосередньо впливає на якість надання медичних послуг, задоволеність пацієнтів та фінансову стабільність. Розробка ефективних стратегій підвищення конкурентоспроможності сприятиме не лише покращенню медичних послуг, а й підвищенню загального рівня довіри до системи охорони здоров'я. Метою дослідження є визначення основних чинників, що впливають на конкурентоспроможність закладів охорони здоров'я, аналіз їх діяльності та розробка практичних рекомендацій для підвищення ефективності функціонування медичних установ.

Основними проблемами, які обмежують конкурентоспроможність медичних закладів, є недостатнє фінансування, застаріла матеріально-технічна база, недостатньо розвинена маркетингова стратегія та обмежена цифровізація. Виявлено, що ефективне управління конкурентоспроможністю вимагає інтегрованого підходу, що включає як вдосконалення внутрішніх процесів, так і впровадження сучасних стратегій, зокрема нейроменеджменту, що дозволяє оптимізувати прийняття рішень і підвищити ефективність управлінських процесів у сфері охорони здоров'я [1]. Для подолання цих викликів було запропоновано ряд стратегічних рішень, серед яких модернізація інфраструктури та оновлення обладнання [2], що сприятиме підвищенню рівня медичних послуг, активізація маркетингової діяльності через використання цифрових платформ та партнерських програм [3], а також оптимізація фінансового управління шляхом розширення джерел фінансування [4]. Дослідження показало, що цифровізація медичних послуг, включаючи впровадження електронних медичних карт, телемедицини та автоматизованих систем управління лікарнею [5], може значно покращити якість обслуговування та підвищити ефективність управління ресурсами.